Bibel och Bekännelse

Nr 3 2017 – årgång 31. Finlandsupplaga årgång 3

Hos Gud är min frälsning
och min ära, i Gud är min starka klippa,
min tillflykt.

Ps 62:8

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 5 nummer om året. Tidningen utkommer i två delvis olika upplagor.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edvardsen, Ola Österbacka.

Layout: Kjell Petter Bakken

Redaktör för Finlandsupplagan: Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383; e-post: ola.osterbacka@sanktjohannes.info. Ansvarig utgivare: Hans Ahlskog.

Internet: http://sanktjohannes.info

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse.

Frivillig prenumerationsavgift kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren. För tidigare prenumerant ange referens 5005.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

När vi nu njuter av sommaren och många har möjlighet att koppla av från sina vanliga vardagssysslor med vistelse på sommarstugor och på resor blir det lätt så att också den regelbundna bibelläsningen och gudstjänsterna sätts på undantag. En kristen behöver Ordet varje dag, men också gemenskap med trossyskon.

I sommar ges rika tillfällen till andlig gemenskap med fördjupningar i Guds ords rika undervisning både för barn och vuxna. Vår finska systerkyrka och våra systerkyrkor i Sverige och Norge firar sommarläger, där vi kan delta även om vi själva inte ordnar sådana. Ett besök hos dem stärker både glädjen och gemenskapen med våra bröder och systrar i tron. Vi erbjuder under sommaren gudstjänster nästan varje söndag, även om det är något glesare än vanligt.

I månadsskiftet juni–juli hölls KELK:s världsvida konferens i Grimma, Tyskland. KELK är den organisation som håller samman våra medlemskyrkor. Detta år är det fokus på 500-årsjubiléet av reformationen. En arbetsgrupp har arbetat och lagt fram 95 nya teser som är en bekännelse till de ord som Gud uppenbarat till oss genom sina apostlar och profeter. I en av teserna står det om vikten att tillbe den treenige Guden:

Det är fel att dyrka eller tillbe något annat än den treenige Guden. Det gäller änglar, Maria, Allah, förfäder och alla gudar och gudinnor i form av avgudar. Det är fel att i hemlighet sätta något annat än den treenige Guden på främsta platsen i våra liv. Det gäller pengar, ägodelar, makt, yrke, underhållning, sport, familj, make eller maka.

I detta nummer av BoB predikar Martin Luther för oss om vad midsommarglädje är när han skriver: *Här är nu vår glädje. Det är inte en dåraktig världsglädje med mat och dryck, dans och lek. Inte heller är det en glädje över pengar. Nej, det gäller något större och högre. Det gäller hur vi ska bli levande när vi ligger döda och förmultnade i jorden, hur vi ska kunna bli fromma när vi är syndare, och hur vi ska kunna komma från helvetet till himmelen, ur fördömelse till salighet.*

Midsommartiden är vacker och vi får glädja oss över att naturen pryder sig med sin allra finaste grönska. Men framförallt firar vi denna högtid i tacksamhet över att Gud sände Johannes Döparen som pekade på Jesus och sa: *Se Guds Lamm som tar bort världens synd!*

Ingvar Adriansson / Ola Österbacka

Midsommarglädje

Utdrag ur Martin Luthers predikan på Johannes Döparens dag.
Text: Luk 1:57–80.

© DEPOSITPHOTOS

Varje kristen bör ha reda på den verkliga orsaken till att vi firar denna dag. Då skulle vi inte ha en sådan dåraktig midsommarglädje som världen brukar ha. För den beter sig som om Gud hade låtit den helige Johannes födas endast för att äta, dricka och dansa. Visst är det sant att ängeln förkunnade för den gamle Sakarias att många skulle glädja sig över gossens födelse. Men han menar då inte en sådan glädje som världen brukar ägna sig åt efter sin onda natur, nämligen att människan fyller magen och ägnar sig åt nöjen. I stället talar han om en andlig glädje.

Johannes skulle vara den förste predikanten som med sitt finger pekar på Guds Lamm och förkunnar frälsning och syndernas förlåtelse för oss, genom att Gud för Kristi skull vill vara oss nådig och skänka oss sin barmhärtighet. Det är en glädje som inte endast varar en dag och sedan har med sig huvudvärk, utan en som varar i evighet och har med sig salighet. Det är för denna glädjes skull som man bland de kristna firar midsommardagen, för att de ska få känna något av den glädjen och tacka Gud för hans välgärning.

Du ska ge hans folk kunskap om frälsningen, med förlåtelse för deras synder genom vår Guds barmhärtiga kärlek. Så ska en soluppgång från höjden besöka oss.

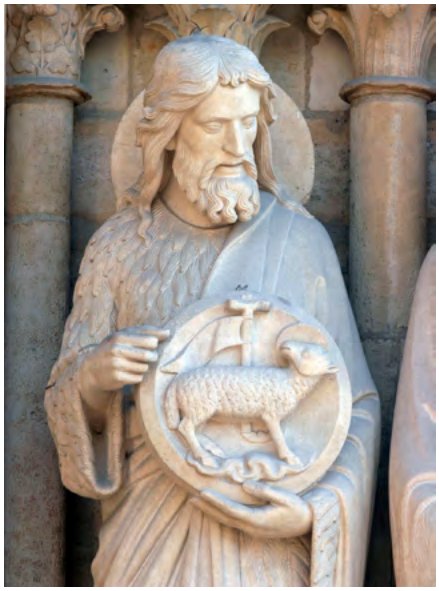

Det här budskapet är förträffligt, skönt, rikt och fullt av tröst. Det uttrycker mycket tydligt vad det är för en predikan som Johannes skulle komma med. Sedan tidigare hade judarna lagen och de hade blivit undervisade om vad de skulle göra om de ville göra Guds vilja. Visst är lagens lära något härligt. Den meddelar en viktig och nödvändig kunskap. Men den passar oss ganska illa i den meningen att vi inte kan lyda den. Vi vet genom den att Gud har lagt på oss sina tio bud och fordrar att vi ska leva efter dem.

Men vi måste också erkänna att vi inte kan fullgöra buden. Och när det förhåller sig så kan denna kunskap om lagen inte uträtta något annat hos människan än att hon måste bli förskräckt för Gud och vänta hans vrede och ett välförtjänt straff. Därför säger Paulus att lagen drar vrede över oss. Den anklagar och dödar. Man skulle kunna säga att vi själva genom vår olydnad liksom undertecknat vår egen dödsdom.

I motsats till det uppträder nu Johannes och ger sitt folk en annan kunskap. Och det är inte en kunskap om synden, döden och Guds vrede. Tvärtom, det är en kunskap om frälsning. Det är alltså en predikan som lär oss hur vi ska bli saliga och frälsta från döden och synden.

Visst bör vi vara fromma och leva heligt och rätt. Men saliga blir vi endast genom syndernas förlåtelse. Och den får man på det sättet att man lär känna Gud, att han vill vara nådig och förlåta synden. Säg så till Gud: ”Räkna

inte med mig efter mina synder, för jag kan ändå aldrig räcka till för dig med mina gärningar. Visst vill jag gärna akta mig för synden och vara en god kristen. Men av det får jag ingen hjälp. Det enda som hjälper mig är det som du låtit predika genom den helige Johannes, nämligen att vi ska bli saliga genom syndernas förlåtelse."

För att lysa över dem som sitter i mörker och dödsskugga och styra våra fötter in på fridens väg.

Här slutar Sakarias sin tacksägelse- och glädjesång. Och i dessa ord inbegriper han inte bara sitt eget folk judarna utan också hedningarna och låter oss förstå att hela världen sitter i död och mörker. För hur länge vi än får leva uteblir ändå inte den sista stunden. En gång ska våra ögon tillslutas i döden. Ingen människa är alltså frikallad eller undantagen från döden. Alla är under dödens våld.

Nu säger Sakarias att för dem, som måste fara ned under jorden och sitta i mörkret, har Gud tänt ett ljus som ska lysa dem också under jorden och i döden. Om de trott på detta Guds Lamm och blivit döpta ska de ha ett ljus, ja ett livets ljus, som ska lysa dem genom döden och så hålla dem uppe så att djävulen inte kan skada dem.

Här är nu vår glädje. Det är inte en dåraktig världsglädje med mat och dryck, dans och lek. Inte heller är det en glädje över pengar. Nej, det gäller något större och högre. Det gäller hur vi ska bli levande när vi ligger döda och förmultnade i jorden, hur vi ska kunna bli fromma när vi är syndare, och hur vi ska kunna komma från helvetet till himmelen, ur fördömelse till salighet.

En gång måste vi ändå se och uppleva vad det vill säga att sitta i mörker och dödsskugga. Det sker åtminstone i den sista stunden. Då måste varje kristen komma fram till att rätt känna synden och döden. Och då finns ingen annan hjälp eller råd än att man rättar sig efter Johannes finger och ser på Lammet, som tar bort världens synd, tröstar sig med det och säger: ”Den som tror på honom ska aldrig någonsin dö, ja han ska leva om han än dör.”

Från dessa stora ting – synd och evig död, rättfärdighet och evigt liv – kommer den glädje som ska prägla firandet av den helige Johannes Döparens dag. På den dagen ska vi tacka Gud för att han gett oss en sådan profet och låtit oss få se hans finger och höra hans predikan. Om gärningar kunde hjälpa skulle de ha hjälpt Johannes. Då skulle han ha tröstat sig av dem. Men han tiger med alla sina goda gärningar och sitt stränga levnadssätt och säger till Kristus: ”Jag behöver döpas av dig.” Han söker och ber inte om något annat än att Gud ska vara honom nådig genom Kristus. På samma sätt har också jungfru Maria och alla heliga blivit saliga av nåd och inte på grund av förtjänst.

Detta är nu Johannes predikan om frälsningens kunskap till syndernas förlåtelse. Att syndernas förlåtelse är den enda vägen att bli frälst är en kunskap och visdom som varje kristen måste äga. Johannes är den förste som har infört denna predikan i världen och med sitt finger pekat på Kristus. Därför är det rätt och riktigt att man älskar honom och gläder sig över honom. Det lär oss själva namnet *Johannes*. För Johannes betyder en som är i nåd, en välvillig, älsklig, vänlig man som åtnjuter allmän tillgivenhet.

Det namnet har Johannes inte fått för sin persons eller sitt levnadssätts skull. Då borde han i stället ha hetat Hårdeman eller Strängman. Hans levnadssätt hjälper oss föga och med det ger han oss ingen glädje. Men hans lära medför tröst och glädje, för genom honom lär vi se och känna Kristus, vår Frälsare, och blir därigenom saliga.

Därför bör ungdomen observera och lägga märke till att vi inte firar denna dag för att dansa, äta och dricka, utan vi firar den för att Johannes har lärt oss hur man ska bli salig. Därför ska vi alla tacka Gud för att han gett oss den käre Johannes, och genom honom det glädjefulla ord och det saliga finger som gör att vi nu kan veta var vi ska finna frälsning och evigt liv.

Syftet med denna högtid är alltså inte att Johannes person ska bli berömd. Meningen är att Guds barmhärtighet ska prisas och att Gud av oss ska få tack för att han gett oss sin Son och dessutom en trösterik predikan om honom. Därför behöver vi nu inte vara rädda varken för synd eller död utan vi får trösta oss av Guds godhet och nåd i evighet.

Må Gud ge oss alla detta! Amen.

Nytt i Biblicums inspelningsarkiv:

Nu finns några från finländsk horisont intressanta inspelningar som digitaliserats från Efö Bibelskolas kassettarkiv. Det gäller en kursvecka benämnd *Bibeln och vår tid*, som hölls av teol.dr *Ingemar Furberg* i september 1981, samt några föreläsningar av teol.dr *Seth Erlandsson* under senare hälften av 1970-talet. De hittas på www.biblicum.se (välj Undervisning > Biblicumföredrag > Andra Biblicumföredrag).
Ta del av denna värdefulla undervisning!

Evangeliets befriande budskap

Nedanstående text är utdrag ur boken *Rättfärdiggörelsen genom tron – Luthers nyupptäckt av det villkorslösa evangeliet*, som presenteras på sidan 11. Texten är hämtad dels från inledningen och dels från det avslutande kapitlet.

Vad handlar den lutherska reformationen om?

Att reformera betyder ordagrant *att återforma*, i detta fall till den ursprungliga, bibliska formen av kristendom. Likt en svårt krockskadad bil hade kyrkans lära allvarligt förvanskats (krockskadats) av en rad människoläror. Bibelns befriande evangelium om *en frikännande dom (rättfärdiggörelse) uteslutande tack vare Kristi ställföreträdande gottgörelse* hade tappats bort. Människor hänvisades till laggärningar för att försöka vinna Guds acceptans. Kyrkliga påbud överskuggade vad Herrens apostlar så tydligt lär: *Vi hävdar nämligen att människan förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar* (Rom 3:28).

Luther såg tidigt en rad missbruk inom kyrkan och stor okunnighet om Bibeln och dess lära, inte bara bland folk i allmänhet utan också bland kyrkans ledare. Ett lagiskt tänkande när det gällde frälsningen hade så länge dominerat i kyrkans själavård att det också för Luther tog tid innan han återupptäckte Bibelns *villkorslösa* frälsningsbudskap genom att rätt skilja mellan lag och evangelium. Inte ens när han spikade upp de 95 teserna 1517 hade han till fullo förstått vad Paulus menar när han säger att *Guds rättfärdighet uppenbaras i evangeliet* (Rom 1:17). Han uppfattade ”Guds rättfärdighet” som *ett krav* som han inte kunde uppfylla. Han skriver 1545 i en tillbakablick på sitt liv: ”Jag insåg att hur oförvitligt jag än levde som munk var jag ändå en syndare inför Gud. Därför hade jag ett mycket oroligt samvete. Jag älskade inte den rättfärdige Guden som straffar syndarna, nej, jag hatade honom.”

Luther hade alltifrån barnsben fått lära sig att det gällde att genom lydnad och goda gärningar gradvis försöka uppnå den rättfärdighet som Gud kräver. Enligt den romersk-katolska kyrkan var rättfärdiggörelsen en lång reningsprocess som i regel måste fortsätta i skärselden efter döden. Bara ett ytterst fåtal som lyckades med reningsprocessen före sin död kunde i efterhand – efter en grundlig och tidskrävande kyrklig undersökningsprocess – förklaras som helgon av påven. Luther plågades av att han var så långt ifrån inre helighet i sitt hjärta, trots att han tog det ytterst noga med kraven i Guds lag.

Som 22-åring (år 1505) beslöt Luther sig för att redan efter en halv termin avsluta sina juridikstudier och gå i kloster för att genom ett disciplinerat munkliv om möjligt uppfylla Guds krav på helighet. Men ju mer han kämpade för att uppnå fullkomlighet, desto mer synd såg han i sitt hjärta. Inte blev det bättre när han ordinerades som präst i maj 1507 och inte heller när han året därpå fick det fina uppdraget att vikariera som kyrkans lärare i moralfilosofi vid universitetet i Wittenberg.

Luthers väg till frid med Gud

Avgörande för Luthers väg till frid i sitt samvete var bibelstudiet. När han fr o m 1511 fick möjlighet att tränga in i Bibelns undervisning på heltid betydde det mycket för honom. Det var professorn i bibeltolkning vid universitetet, Johann von Staupitz, som uppmanade honom att koncentrera sig på att fördjupa sig i Bibeln för att så småningom kunna överta hans professur. Det ledde till att Luther redan i oktober 1512 promoverades som teologie doktor och fick överta Staupitz’ tjänst som professor i bibeltolkning.

Luther älskade att få fördjupa sig i bibeltexten och förmedla dess innehåll till studenterna. Med stor iver förberedde han och startade föreläsningsserier i bibelkunskap: hösten 1513 en föreläsningsserie över Psaltaren, våren 1515 en föreläsningsserie över Romarbrevet, hösten 1516 en föreläsningsserie över Galaterbrevet och hösten 1517 en föreläsningsserie över Hebreerbrevet.

Men det var först 1518–1519 som Luther kom till full klarhet om det rena, villkorslösa evangeliet och därmed den viktiga skillnaden mellan lag och evangelium. Luther hade ju länge trott att när Paulus i Rom 1:17 skriver att ”Guds rättfärdighet uppenbaras i evangeliet”, menar han med ”Guds rättfärdighet” *lagens krav* på fullkomlig rättfärdighet. Nu gav han akt på sammanhanget i versen och förstod äntligen att evangeliet uppenbarar Guds rättfärdighet som *en gåva som erbjuds gratis att ta emot*. Det stod ju ”*uppenbaras av tro till tro*” och ”*Den rättfärdige ska leva av tro*”.

Att tro betyder att lita på och ta emot. Evangeliet erbjuder alltså som en gåva att lita på och ta emot den fullkomliga rättfärdighet som lagen kräver. Vilket underbart och befriande glatt budskap! Den rättfärdighet som han behövde och längtade efter, ”Guds rättfärdighet” (Luther föredrar senare

översättningen ”Den rättfärdighet som gäller inför Gud”) är enligt evangeliet Guds oförtjänta gåva till förlorade syndare. Gåvan är fri att ta emot (= *av tro*) och har förmåga att skapa tro (*till tro*), ett mottagande som innebär andligt liv.

Evangeliet och lagen är båda bibliska läror. Men de får inte blandas ihop utan måste hållas isär. Det hade inte skett inom den romersk-katolska kyrkan. Lag blandades in i evangeliet så att det villkorslösa evangeliet inte förblev villkorslöst och evangeliet blandades in i lagen så att lagens krav på *hjärtats* renhet tonades ner eller begränsades till en yttre laguppfyllelse. Vad säger Bibeln om möjligheten att uppfylla lagens krav? *Varje mun ska tystas och hela världen stå skyldig inför Gud. Ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar. Vad som ges genom lagen är insikt om synd* (Rom 3:19–20).

Så snart Luther fått klarhet om ”Guds rättfärdighet” som evangeliets villkorslösa gåva blev han jublande glad. Han berättar senare att han kom till denna klarhet i sin studerkammare i augustinerklostrets torn i Wittenberg. Han beskriver senare händelsen som ägde rum i slutet av 1518 eller alldeles i början av 1519 så här (den har kallats ”Luthers tornupplevelse”):

> *Här upplevde jag att jag blev helt och hållet född på nytt och hade gått in i själva paradiset genom öppna portar . . . Med lika stort hat som jag förut hade hatat ordet ”Guds rättfärdighet”, med lika stor kärlek prisade jag nu detta ord som det allra käraste för mig. Så blev detta ställe hos Paulus i sanning paradisets port för mig.*

Det var en så stor befrielse att vara friköpt från lagens krav att han började kalla sig *Eleuthérios*, det är grekiska och betyder ”den befriade”. Som den av evangeliet ”befriade” var han övertygad om att han nu blivit en bättre bibeltolkare genom att han klarare än tidigare kunde skilja mellan lag och evangelium. Därför var han ivrig att genast komma i gång med en ny föreläsningsserie över Psaltaren. Denna serie slutade först i mars 1521. Han hade då inte nått längre än t o m Psalm 22, för det fanns så mycket att kommentera och undervisa om i varje psalm.

Rättfärdiggörelsen – det villkorslösa evangeliet

Den fullkomliga rättfärdighet som alla syndare behöver för gemenskap med Gud och inför domedagen och evigheten kallas i Rom 1:17 för *dikaiosýne theoú*, ”Guds rättfärdighet”. I evangeliet uppenbaras hur människan ska återfå det rätta förhållandet till Gud, den helighet och rättfärdighet som hon förlorade på syndafallets dag genom sitt uppror mot Gud. ”Guds rättfärdighet” i evangeliets budskap betyder både att rättfärdigheten härrör *från Gud* och att den är en rättfärdighet som gäller *inför Gud* (Luther föredrar översättningen ”die Gerechtigkeit, die vor Gott gilt” (den rättfärdighet som gäller inför Gud).

Denna gudomliga rättfärdighet ”uppenbaras”, ordagrant ”avtäckes” (*apokalýptetai*, Rom 1:17) i evangeliet. Det förutsätter att den redan finns *innan* den uppenbaras eller avtäckes (jämför avtäckandet av en staty vid en invigning!). Bara om ting som faktiskt redan existerar kan man säga att täckelset tas bort. Evangeliet handlar om hur Gudamänniskan Jesus Kristus genom sitt liv, sitt lidande och sin död gjort människans förhållande till Gud rätt genom att åt alla människor återvinna den förlorade rättfärdigheten.

Genom evangeliet och bara där blir den rättfärdighet som gäller inför Gud uppenbarad och samtidigt erbjuden och framräckt åt alla syndare som en fri gåva. Det är inte fråga om något framtida gott som människan under vissa villkor kan få eller förverkliga. Det är fråga om en verklighet som redan finns för människornas räkning. Synden är sonad genom Kristi ställföreträdande gottgörelse och Kristi rättfärdighet/helighet tillräknas människorna som deras egen (Rom 5:18; 2 Kor 5:18–19). Rättfärdiggörelsen är inte en *följd* av människans tro, inte någonting som tron åstadkommer. Den finns *före* tron att tas emot som en färdig, oförtjänt gåva. Den räcks människan villkorslöst i evangeliet. Lagen däremot kommer med villkor för ett rätt förhållande till Gud. Den avslöjar genom sina krav människans oförmåga att prestera den fullkomlighet som är en förutsättning för en frikännande dom och evigt liv i gemenskap med Gud. Bara det villkorslösa evangeliet kan skapa en tro som litar på och tar emot det eviga livets gåva. Det är Guds nådiga vilja att gåvan ska tas emot och bli människans personliga egendom genom tron. Det är bara otron, avvisandet av rättfärdigheten från Gud, som fördömer (Joh 3:18).

Vilken befrielse blev det inte för Martin Luther när han förstod att ”Guds rättfärdighet” i evangeliet var *en frälsande gåva*, erbjuden syndare att gratis ta emot! Han hade tidigare trott att ”Guds rättfärdighet” i Rom 1:17 syftade på lagens rättvisa fördömelsedom. Liksom den kyrka han tillhörde hade han blandat in lagens krav i evangeliet. Nu såg han vad som menas med ”det glada budskapet”, nämligen att ”Guds rättfärdighet” är en fri, villkorslös gåva från Gud. Med Guds rättfärdiggörelse av människan menas hans frikännande dom uteslutande för Kristi skull, inte genom laggärningar (Rom 3:28).

Seth Erlandsson

Martin Luther
I ORD OCH BILD
DEL 3

Reformationen, de händelserika åren 1517-21

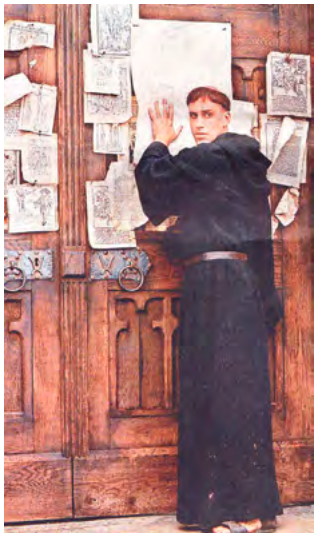

31 oktober 1517, porten på Slottskyrkan i Wittenberg

Reformationen började med att Luther spikade upp sina 95 teser på kyrkporten i Wittenberg. Dessa teser fick en spridning som ingen hade kunnat föreställa sig. Luther reagerade mot själva avlatshandeln och inte i första hand mot den katolska kyrkan. Hela den kyrkliga och politiska kartan blev nu förändrad i Europa.

Påve Leo X Medici 1513-21. Fel man på fel plats vid fel tid

Leo X var egentligen inte så intresserad av teologi utan såg som sin stora uppgift att gynna duktiga konstnärer och bygga mäktiga palats. Hans bannbulla mot Luther börjar med orden: *Stå upp, o Herre, och döm i din sak. En vildgalt har brutit sig in i din vingård.*

10 december 1520 kl. 9.00 vid Elsterporten i Wittenberg: Luther bränner bullan tillsammans med den kanoniska lagen. Åskådare var hans kollegor och studenter.

1520 skriver Luther flera skrifter:
Augusti: Till den kristliga adeln av tysk nation.
Oktober: Om kyrkans babyloniska fångenskap.
November: Om en kristen människas frihet.
November: Mot Antikrists avskyvärda bulla.

Till riksdagen i Worms 1521 kallades Luther för att göra en enda sak: återkalla sina skrifter. Man krävde ett svar, ja eller nej. Luther sa: ... *Om jag inte överbevisas av vittnesbörd ur Skriften eller av klara skäl, kan jag icke vika. Ty jag tror varken på påvens eller kyrkomötets ofelbarhet, eftersom det är uppenbart att de ofta misstagit sig och motsagt sig själva. Jag har blivit övertygad av de skriftställen jag har nämnt, och mitt samvete är bundet vid Guds ord. Jag kan inte och vill inte återkalla något, ty det är farligt och oriktigt att handla mot sitt samvete. Gud hjälpe mig. AMEN*

Riksdagen förklarade Luther ”i rikets akt” dvs vem som helst fick döda honom. Men genom Guds beskydd blev han kidnappad av vänner och förd till slottet Wartburg där han var i säkert förvar.

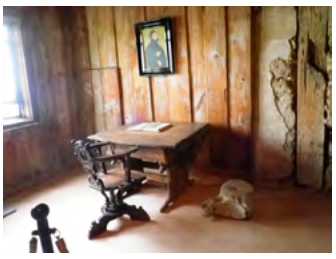

I sin enkla kammare på slottet översatte Martin Luther bl.a Nya testamentet till tyska på fyra månader, en bedrift som är svår att förstå.

Ingvar Adriansson

Har vår kyrka för mycket fokus på Martin Luther?

I år får Martin Luther stor uppmärksamhet eftersom 2017 markerar att det gått 500 år sedan den lutherska reformationen började. Men också tidigare har det funnits anklagelser om att vi fokuserar för mycket på Martin Luther.

Reformationsjubileet kommer att kulminera under andra hälften av året. Frågan ger en bra anledning att förklara vår kyrkas syn på Martin Luther.

En enda grund

Vår kyrkogemenskap tror och lär att den kristna kyrkan är uppbyggd *på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Jesus Kristus själv* (Ef 2:20). Det är endast Bibeln som är källan till vår tro. Martin Luthers skrifter är inte en ytterligare källa. Vi tror inte något bara för att Luther har sagt det. Skriften allena – sola Scriptura – är grunden för vår tro.

En begåvad reformator

Vi ser inte Luther som grundläggare för vår tro utan som trons reformator. Det fanns andra före honom, förreformatorer, som gick till rätta med kyrkans irrläror och fick betala med livet för sitt vittnesbörd. Luther gav på liknande sätt röst åt samma saker som dessa män men slapp gå samma öde till mötes. Han levde de sista 25 åren av sitt liv med dödshot hängande över huvudet men fick åtnjuta Guds beskyddande hand.

Med oförtröttlig energi och Guds överflödande gåvor kastade sig Luther huvudstupa in i predikningar, undervisning, skrivande och reformarbete. Vi känner honom som en mycket begåvad man som Gud använde till att *återupprätta* sitt Ords sanning i en kritisk tid i historien. *Återupprätta* är nyckelordet. Luther skapade inga läror, han återupptäckte bibliska sanningar.

Ett mänskligt namn

Vilken plats har då Luther i vår kyrka? Hebreerbrevets författare ger anvisningar: *Tänk på era ledare som har förkunnat Guds ord för er. Se vad deras liv har lett fram till och ta efter deras tro* (13:7).

Innebär tänka på Luther att vi ska uppkalla vår kyrka efter honom? Det var inte Luthers tanke. Namnet *luthersk* kom från Luthers motståndare. Luther skrev om användningen av hans namn: ”Jag ber att människor inte ska hänvisa till mitt namn och kalla sig lutheraner utan kristna. Vad är Luther? Läran är när allt kommer omkring inte min, inte heller har jag blivit korsfäst för någon. . . Hur skulle då jag, en stackars illaluktande masksäck, kunna ge mitt värdelösa namn åt Kristi barn? Nej, kära vänner. Låt oss kasta bort partinamn och kalla oss kristna efter Honom vars lära vi har”. (översatt från What Luther Says, Vol. II, p. 856).

Trots Luthers önskan finns etiketten *luthersk* kvar. Det är i och för sig inte förkastligt. Namn som visar vad man tror kan hjälpa till att ge en bild av en kyrkas teologiska ståndpunkt. Men eftersom det finns olika grenar av lutherdom behöver lutherska kyrkor vara tydliga med sin tro och praxis så folk kan se att samma namn inte nödvändigtvis betyder samma teologi.

Fokuserar vi för mycket på Martin Luther? Nej. När vi uppmärksammar en person genom vilken Gud har låtit sina välsignelser verka ger vi slutligen uppmärksamhet – och ära – till Gud. ”Den ende Guden tillhör äran”, Judas 25.

Prof. James Pope,
Forward in Christ 5/2017

Viktig litteratur under reformationsjubileet:

En av Martin Luthers viktigaste reformationsskrifter, *Om en kristen människas frihet*, utges nu i nyöversättning tillsammans med *Företal till Romarbrevet* och utdrag ur *Stora Galaterbrevskommentaren*, som också är språkligt bearbetade utifrån den latinska och tyska texten. Seth Erlandsson berättar om hur Martin Luther upptäckte det villkorslösa evangeliet och ger en sammanfattning av den centrala läran om rättfärdiggörelsen. Även utdrag ur Romarbrevet och Galaterbrevet ingår.

Boken utges av XP Media och Biblicum och utkommer i augusti.

Utdrag ur boken finns redan nu som en småskrift på 32 sidor: *Martin Luthers befriande upptäckt – det villkorslösa evangeliet.*

Pris: 40 kr (mängdrabatt)

Köp från Biblicums förlag:
https://forlag.biblicum.se

8 Men hur går det till att tron allena kan rättfärdiggöra och utan alla gärningar skänka en så överflödande rikedom, när det finns så många lagar, bud, gärningar, tjänster och levnadsregler föreskrivna i Skriften? Här måste man noga lägga märke till och med allvar hålla fast vid att tron allena utan alla gärningar gör oss rättfärdiga, fria och saliga. Vi ska tala mer om det här nedan.

Man bör känna till att hela den heliga Skrift indelas i två olika slags ord, dels Guds bud eller lag, dels hans löften, vad han ger oss och erbjuder.

Buden lär och föreskriver oss många olika goda gärningar, men därmed blir de inte utförda. De ger god vägledning men de hjälper oss inte. De lär vad man ska göra men ger ingen kraft till att göra det. De har getts för att människan genom dem ska se sin oförmåga att göra det goda och lära sig förtvivla om sin egen kraft. Därför kallas de också för det gamla förbundet och de hör hemma i detta förbund.

Budet ”Du ska inte ha onda begär” bevisar att vi allesammans är syndare, för ingen människa förmår vara utan onda begär, hur hon än bär sig åt. Av detta lär sig människan att inte lita på sig själv utan söka hjälp från annat håll för att bli fri från onda begär och på så sätt genom en annan uppfylla lagen, något som hon själv inte förmår. På samma sätt är också alla de andra buden omöjliga för oss att hålla.

9 När nu människan genom buden har lärt sig och insett sin oförmåga, drabbas hon av oro över hur hon ska uppfylla Guds krav. Eftersom budet måste uppfyllas om hon inte ska bli fördömd, blir hon mycket förödmjukad och tillintetgjord i egna ögon. Hon finner ingenting hos sig själv som kan göra henne helig.

Då kommer det andra ordet, Guds löfte och erbjudande: Vill du uppfylla alla bud och bli fri från dina synder och onda begär, så som buden kräver och fordrar, hör då på! Tro på Kristus! I och genom honom erbjuder jag dig all nåd, rättfärdighet, frid och frihet. Tror du, så har du detta, tror du inte, så har du det inte.

Det som är omöjligt för dig med alla lagens gärningar, som är många och likväl till ingen nytta, det blir lätt för dig på ett ögonblick genom tron. För jag har kortfattat sammanfört allt till tron, så att den som har tron ska ha allting och vara salig. Men den som inte har tron ska ingenting ha.

Alltså skänker Guds erbjudande vad buden kräver och fullgör vad buden befaller, för att allt ska vara Guds eget, både bud och uppfyllelse. Han ensam befaller, han uppfyller också ensam. Därför är Guds löftesord det nya förbundets ord och hör också till nya förbundet.

Martin Luther i *Om en kristen människas frihet.*
Nyöversättning från tyska: Seth Erlandsson.

Vi gläds åt resursförstärkning:

Kinamissionär Karin Hokkanen till Vasa

På sommarens längsta dag, en solig men rätt kylig junidag, anlände Karin Hokkanen till tågstationen i Vasa och blev varmt mottagen av en grupp från SLT och S:t Johannes. Eftersom hon kommer att delta både i vår församlings och i vår finska systerkyrkas verksamhet vill vi presentera henne lite närmare.

Den fråga som först anmäler sig är: Varför vill en amerikansk kvinna bosätta sig i Finland, och just i Vasa där hon aldrig har varit tidigare? Det finns flera orsaker.

Den första orsaken är att Karin har sina rötter i Finland. Hennes morföräldrar och hennes farmor emigrerade från östra Finland till New York på 1920-talet. Hennes farfar föddes i USA men hans föräldrar kom också från Finland. Eftersom det finns en sådan lag som ger rätt till uppehållstillstånd om man har mor- eller farföräldrar som kommer från Finland så var detta inget problem för henne.

Den andra orsaken är vikten av att hitta trossyskon. När en kristen flyttar till en främmande ort behöver hon en församlingsgemenskap. Karin känner från förut de flesta medlemmarna både i SLT och S:t Johannes. Hon är medlem i Evangelical Lutheran Synod (den norska synoden ELS) och har verkat som missionär i Kina i en missionsorganisation som samverkar med Wisconsin Evangelical Lutheran Synod (WELS). Båda dessa tillhör vår kyrkliga gemenskap.

En tredje orsak är språket. Karin var i sin ungdom i Finland några år och undervisade ett år i engelska i den finska evangeliska folkhögskolan i Iitti. Sedan arbetade hon ett par år i Joensuu. Under andra hälften av 1980-talet arbetade hon i Uppsala i Sverige. Förutom sitt modersmål engelska talar hon flytande svenska och även finska, fast finskan mera grundar sig på bokinlärning.

Vid tågstationen möttes Karin av (fr.v.) Päivi Viitala, Juhani Viitala, Ilkka Viitala, Jesper Hansen och Ola Österbacka. Bilden togs av Virpi Viitala.

Ännu en orsak kan sökas i att det är svårt att hitta arbete i USA som motsvarar hennes utbildning. Vi hoppas att det ska gå lättare i Vasa. Karin har också många hobbyer, bland annat konsttryck och hantverk.

I våras började Karin höra sig för om vi kunde hitta en lämplig hyresbostad i Vasa och om det kunde finnas arbete med undervisning i engelska i någon läroinrättning. Den senare frågan visade sig omöjlig att ordna utan att hon personligen besöker skolorna, och lärarbefattningarna var redan upptagna inför nästa läsår. Däremot kunde en lämplig tvårummare hyras på Kråkfjärdsgatan 8 på Brändö. Några vänner har hjälpt till med att låna de allra viktigaste möblerna. Hennes bohag i fem lådor som hade sänts via internationell distributör hade ännu inte anlänt till Vasa vid ankomsten.

Karin inledde sina studier i botanik, där hon specialiserade sig på medicinalväxter. Men sin akademiska masterexamen tog hon i ”Fine Arts in Creative Writing”, publicistisk verksamhet på engelska, alltså inriktning på hur man skriver avhandlingar, essäer och andra officiella dokument. Det mesta av sin yrkesverksamhet har hon varit lärare i engelska. Det var hennes officiella verksamhet också vid ett universitet i Kina under fyra år.

Hur var det då att vara missionär i det officiellt ateistiska Kina?

Här vill Karin inte offentligt gå in på detaljer för att inte försvåra för de kristna. Men hon berättar att hon brukade ta emot ungdomar i sitt hem där man ägnade sig åt olika hobbyverksamheter men samtidigt samtalade om den kristna tron. Officiellt kan man inte köpa biblar i Kina, men hon

Karin Hokkanen i Hovrättsesplanaden under den andra, regniga dagen i Vasa. Hon hyr en bostad i Brändö och håller på att etablera sig i den nya miljön, vilket innebär mycket arbete från ansökan om personbeteckning och finländska idhandlingar till anskaffning av möbler.

delade gärna ut biblar som gåva, eftersom det fanns ett enormt intresse för dem.

Eftersom kristendomen officiellt framställs i negativ dager finns det bland människorna ett sug efter att få veta vad de kristna tror på. Det leder till att det lätt bildas ringar på vattnet, när någon kommer till tro. Men all församlingsverksamhet sker underjordiskt och man har ofta varit tvungna att byta lokal när myndigheterna har börjat övervaka vilka som besöker gudstjänster.

Det är inte lätt att börja med missionsarbete i Kina. Människorna är misstänksamma mot alla främlingar på grund av den kommunistiska ideologin som redan präglat generationer. Att bygga upp förtroende tar därför lång tid. Därför har Karin inte velat göra som de flesta andra, att arbeta ett år och sedan åka hem. Hon hade fram till sin flyttning till Finland verkat i Kina i fyra år.

När vi upplever det ljusa och vackra midsommarvädret i Finland förundras hon, för i Kina kunde det vara fem eller sex dagar per år när det var klarblå himmel. I övrigt är luften fylld av smog och man måste ofta gå med andningsskydd.

Karin har bott i en stad med nio miljoner invånare i södra Kina. Klimatet är subtropiskt.

Karin ska berätta om sin Kinaverksamhet bland annat på SLT:s sommardagar på Kilen i Sideby 21–23 juli och också i samband med någon av våra samlingar.

Vi ber om Guds välsignelse för henne i det nya landet.

Ola Österbacka

SLT:s sommardagar

Tema: ”Jag är med er alla dagar”
Tid: 21–23.7.2017
Plats: Kilens hembygdsgård, Kilvägen 20, 64490 Sideby (Kristinestad)
Ansvarig: Suomen Luterilainen Tunnustuskirkko
Detaljprogram och anmälan: www.tunnustuskirkko.fi

Fredag 21.7
13.30 SLT:s årsmöte och barnundervisning
15.30 *KELK:s 95 teser*, från 500-årsjubileet i Grimma, Tyskland; Virpi och Juhani Viitala
17.00 *Sanan rieskaa* (Ordets tunnbröd), Aarne Erkkilä och Ilkka Viitala
18.00 *Aftonandakt*, David Åkerlund
Bastu och grillning

Lördag 22.7
9.00 *Morgonandakt,* Jukka Söderström
10.00 Bibeltimme: *Kristi person. Vem är han?* Øyvind Edvardsen (på svenska)
13.30 Bibelföredrag: *Kristi verk. Vad gör han?* Øyvind Edvardsen (på svenska)
16.00 *Mission i Kina*. Karin Hokkanen
17.30 *Aftonandakt*, Jesper Hansen
Bastu, kvällsmat och diskussion: Hur gå vidare?

Söndag 23.7
10.00 *Festgudstjänst*, Juhani Viitala

LBK:s sommarläger

Plats: Hjälmargården, Läppe (Vingåker)

10–12.7 ungdomsläger

10.7 pastoralkonferens och damlagsmöte

Sommarlägret inleds onsdag 12.7 kl 19 och avslutas med högmässa söndag 16.7 kl 11.

David Åkerlund medverkar med morgon- och aftonbön på torsdag och Hans Ahlskog med morgon- och aftonbön på lördag.

Gäst från USA är Don Patterson som ger praktisk undervisning. Föredrag med olika aspekter på Lutherjubileet hålls av Ingvar Adriansson, Anders Nissen, Stefan Sjöqvist, Stefan Hedkvist, Seth Erlandsson och Peter Öman. Andra medverkande är Bjarte Edvardsen (andakter på fredag) och Lars Gunnarsson (inledning och högmässa).

Föredrag, andakter och gudstjänster spelas in.

Detaljprogram: www.bekannelse.se

Norska LBK:s kyrkomöte

på Stemnestaden, Grinde, 28–30.7 med temat ”Vår lutherske arv”.

Medverkande: Seth Erlandsson, David Edvardsen, Egil Edvardsen, Øyvind Edvardsen och Tor Jakob Welde.

Program på www.luthersk-kirke.no/kirkemote-2017/

Inspelningsdatabas: http://sanktjohannes.info/oratio

En stridande förkunnare:

Johannes Bäck, präst, författare och väckelseledare

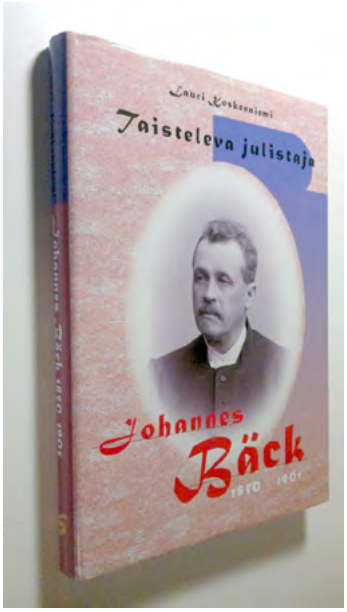

Dr Lauri Koskenniemi har skrivit en biografi över Johannes Bäck: Taisteleva julistaja (en stridande förkunnare).

Sången som återges nedan är för många en kär sommarsång. Undertecknad förknippar den med de evangelifester, som under min barndom brukade hållas i Evangeliföreningens bönehus under juni.

Sången är skriven av *Johannes Bäck*. Vem var han?

Han föddes i Nykarleby den 31 oktober 1850. Hans far var läkare. Familjen flyttade till Vasa 1864 där Johannes tog studenten som 16-åring. Redan tre år senare avlade han teologisk dimissionsexamen med högsta vitsord.

Sin första prästtjänst hade Bäck i Lappajärvi. Där lärde han sig finska. På den tiden fördömde han ”hedbergianerna” som ”den evangeliska styggelsen”. Föräldrahemmet var starkt präglat av pietismen. Men redan under det första året i Lappajärvi kom han till insikt om den fria nåden i Jesus Kristus. Hans far sägs ha varit mycket bedrövad, men senare kom också hans föräldrar att bli ”hedbergianer”.

Johannes Bäck verkade i Vasa 1873–1878 och därefter några år i Nykarleby. Från 1884 till 1889 tjänstgjorde han som överombudsman i Lutherska Evangeliföreningen. Han var känd som en kraftfull och nitisk förkunnare.

Under dessa år redigerade han *Sändebudet* och på finska *Kristillisiä Sanomia*. Hans bönbok *Främlingarnas hemliv* gavs ut i många upplagor både på svenska

Nu är sommar i nord

1. Nu är sommar i nord, nu är glädje på jord,
sedan vintern den långa har flytt.
Ängen prunkar i grönt, blomstren dofta så skönt.
Allt är åter som vore det nytt.

2. Fågeln sjunger sin sång hela dagen så lång,
och dess sång stiger uppåt till Gud.
O du människobarn, o du flyktiga flarn,
säg, förstår du dess manande bud?

3. Hava fåglarna nog både orsak och fog
att lovsjunga sin Skapare här,
o, så har du det mer, om helst litet du ser
hur din Fader dig haft och har kär.

4. Han sin Son har dig gett och i honom berett
dig en sommar, som skönare är
än de månader få, som så hastigt förgå
av den sommar naturen beskär.

5. Skön är sommarens sol, då mot nordlandens pol
hon sin strålande bana än styr.
Men än skönare visst är vår Herre och Krist;
för den solen all vinter bortflyr.

6. Tror du blott på Guds Son, är om honom du mån,
har i honom du sällhet och frid,
o, då fröjda dig blott, ty så skön är din lott
i den andliga sommarens tid!

7. Du av Jesus är köpt, du till honom är döpt,
du i honom är salig och fri.
Du är klädd som en brud i den skönaste skrud,
Herren Jesus själv klätt dig däri.

8. Du i honom har hopp att en gång flytta opp
till det härliga land ovan skyn.
Där är sommarn, min vän, mycket skönare än
den här nere sig ter för din syn.

9. Där blir natt icke mer, där ej vinter man ser,
ej förnimmes där stormarnas brus.
O du Frälsare god, för din död och ditt blod
låt oss skåda den sommarens ljus!

Text: Johannes Bäck
Enligt Evangelisk sångbok Sionsharpan, 1946
Sionsharpan 1993 har en reviderad version.

och finska och har betytt enormt mycket för den evangeliska rörelsen. Den innehåller 98 böner för olika tillfällen (några av dem är publicerade på logosmappen.net).

Från 1889 till sin alltför tidiga död 1901 verkade Bäck som kyrkoherde i Tyrvis (finska: Tyrvää), som senare ingick i Vammala kommun och numera i Sastamala.

Bäck var en förgrundsman för utvecklingen av skolväsendet och ivrade för nykterheten.

Han var också politiskt aktiv och deltog i den deputation på 500 ombud, en för varje kommun, som i mars 1899 reste till S:t Petersburg för att överlämna en folkadress till den ryske tsaren som protest mot förryskningen genom ”februarimanifestet”. Deputationen togs inte emot av tsaren.

Johannes Bäcks söner *Alfred Johannes* och *Jacob Immanuel* var också präster och betydande förgrundsgestalter för Evangeliföreningen. Också deras söner, bröderna *Yngve* och *Håkan* (den senare verkade under en lång tid som kyrkoherde i Vörå) samt *Helge*, var verksamma inom samma rörelse.

Johannes Bäck kvarstod i Evangeliföreningens ledning till sin död. Han förespråkade starkt läran om den allmänna rättfärdiggörelsen. En del av lekmannapredikanterna hade en tendens till antinomism (förkastande av lagens roll för kristna), vilket ledde till en uppgörelse vid ett av Bäck sammankallat möte i Härmä 1895. Detta möte ledde till att en stor del av prästerna tog avstånd. Den av Bäck förespråkade linjen blev den officiella.

Ola Österbacka

Planerad verksamhet i Lepplax och Vasa 2017

***Lepplax* (gudstjänst sommartid kl 10.00, öppet från september)**

Juli
9 Gudstjänst, kyrkkaffe
30 Gudstjänst, HHN

Augusti
13 Gudstjänst, HHN
20 Gudstjänst
27 Gudstjänst, HHN

September
3 Gudstjänst, kyrkkaffe
10 Gudstjänst, HHN
17 Gudstjänst
24 Gudstjänst, HHN

***Vasa, Settlementcentrum* (HHN 10.15; gudstjänst normalt kl 11)**

Juli
2 HHN, gudstjänst; kyrkkaffe
23 HHN, gudstjänst (ev. kl 18)

Augusti
6 Gudstjänst på Café Salteriet, Björköby kl 16
13 SLT finsk gudstjänst 12
20 HHN, gudstjänst, kyrkkaffe

September
3 Gudstjänst
10 SLT finsk gudstjänst 12
17 HHN, gudstjänst, kyrkkaffe

Kontrollera programändringar och detaljinformation i webbkalendern.
Info om direktsändningar: http://sanktjohannes.info/media/stjdirekt/

Bön om nåd och kraft till kristlig verksamhet

Ur bönboken *Främlingarnas hemliv*, språkligt bearbetat.

Jag prisar och tackar dig, milde Herre Jesus Kristus, för att du kallat mig till medlem i ditt nåderike på jorden och där låter mig i tron få njuta frukterna av dina välsignade frälsarverk. Utan att jag haft något besvär eller möda är jag nu salig och helig i dig. Ge mig endast nåd att bättre och bättre kunna tro det.

Skänk mig även nåd att tänka på att jag samtidigt är kallad att arbeta i din vingård. Du har gett mig dina nådegåvor, inte för att jag i lättja och sysslolöshet ska låta dem förfaras utan för att jag i ödmjukhet och kärlek ska använda dem till din ära och ditt rikes tillväxt.

Också om jag inte har anförtrotts det ansvarsfulla lärarkallet vill du att jag ska tjäna dig och främja förhärligandet av ditt namn. Ja, du vill att *Andens gåvor också hos mig ska visa sig vara till nytta*.

Låt mig därför inte gräva ner mitt pund utan troget använda det i din tjänst, också om det är litet och ringa. Du Jesus har uppoffrat dig för mig, så ge mig nåd att kunna uppoffra mig själv, mina gåvor och krafter, mina pengar och ägodelar för dig. Låt mig alltid vara med om varje verksamhet i tron och kärleken som främjar att ditt namn blir helgat, att din vilja sker och att ditt rike kommer.

Men låt mig inte heller under en sådan verksamhet glömma mig själv och mitt eget andliga livs behov. Och låt mig framför allt inte glömma att jag är en onyttig tjänare som aldrig kan leva av egna verk, om de sedan vore de bästa, utan att jag måste ha min rättfärdighet och salighet av bara nåd genom tron på dig. Käre Herre Jesus, hör denna bön. Amen.

URVATTNAD KYRKA

Under rubriken ”Stridsrop för att stoppa urvattningen av kyrkan” tar John Sjögren till orda i SvD den 9 juni 2017. Han gör det med anledning av en bok av Rod Dreher om den amerikanska kyrkans kris. Han skriver bl a om hotet mot kyrkan:

Hotet kommer inte bara utifrån utan lika mycket inifrån kyrkan. I stället för att erbjuda ett djärvt alternativ till den sekulära kulturen har kyrkan alltför ofta gått den omgivande kulturen till mötes. Resultatet har blivit en urvattnad pseudo-kristendom.

Dreher hänvisar i sin bok till Benedikt av Nursia (480–543) som flydde det depraverade Rom och Dreher/Sjögren menar att räddningen för dagens kristna kan vara en tillämpning av vad han kallar ”the Benedict option”.

I en tid när kristendomen är hotad krävs för dess överlevnad att de troende samlar sig i täta, avskilda gemenskaper, bevarar och går tillbaka till rötterna av den egna traditionen, så att den sedan på nytt kan ge världen av det goda den har att erbjuda. - - -

Visst är kristna kallade att gå ut i världen och göra ”alla folk till lärjungar”. Men, som Dreher resonerar, man kan inte ge det man inte har. Han använder bilden av Noas ark. För att livet ska kunna bevaras måste det skyddas inuti arken, annars går alltsammans under i den flytande modernitetens flodvågor. Men när stormen lagt sig uppenbaras själva syftet med arken: att släppa livet ut i världen igen. Just nu är det dock dags att samlas inuti arken, menar Dreher.

Men isolering får inte leda till sektmentalitet, betonar Sjögren och skriver:

Arvsynden är en ofrånkomlig realitet. Den kristne har, och kommer alltid att ha, såväl sin egen som tidens fallenhet att förhålla sig till. Och om inte 2000 år av ondska och synd, inte minst inom kyrkan själv, lyckats tillintetgöra kristendomen tror jag inte vår tids relativism kommer lyckas göra det heller. Som påven Pius VII sade till Napoleon när denne deklarerade att han ville förstöra kyrkan: ”Lille du, tror du verkligen att du kommer lyckas med det som präster och biskopar i sekler har försökt göra på egen hand, men misslyckats med?”

TRE EXEMPEL PÅ INTELLIGENT PLANERING

1. En bok med ett vackert och välformulerat språk, med nyanser som är väl avvägda efter handlingen.
2. Ett arrangemang där informationen är klar och koncentrerad, rasterna lagom långa, inga långa köer till mat eller toaletter, kvalitet på vad som sägs, spelar eller sjungs, ändamålsenliga lokaler.
3. En åktur i en ny, fin bil. Man sitter bekvämt, motorn går tyst, servon i styrning, bromsar och automatlåda arbetar omärkligt men effektivt, inredningen är estetiskt tilltalande, reglagen är rena och självklara i sin design, symbolerna är entydiga, klimatanläggningen är tyst men effektiv, det doftar fräscht.

Genesis Nyhetsbrev nr 4/2017 lyfter fram dessa exempel, dock mera utförligt än sammanfattningen ovan. Nyhetsbrevet fortsätter:

De här exemplen har någonting gemensamt. De är alla resultatet av ett omfattande förberedelsearbete och minutiös planering där ord vägts på guldvåg, långa att-göra-listor skapats, gåtts igenom, kompletterats, justerats och bockats av, och där team av erfarna och kompetenta människor tillsammans förädlat varandras kreativa idéer och gett varandra konstruktiv kritik. Tillsammans med formgivare och ekonomer har man till slut hittat de optimala kompromisserna mellan olika motstridiga önskemål så att till slut alla kan luta sig tillbaka i sina kontorsstolar och nöjt utbrista: ”Det här blev till slut riktigt, riktigt bra!” - - -

Fråga författaren och du kommer att få höra vilket hårt arbete som döljer sig mellan de där till synes lättflytande raderna. - - -

Att allting fungerar friktionsfritt är självaste adelsmärket på sådant som bygger på noggranna förberedelser och intelligent planering.

Men skapelsen då?

Hela skapelsen präglas av de kännetecken som exemplen ovan vittnar om:

Kroppen bara funkar och självläker, i ägg och ur frön och sporer monteras nya generationer av levande varelser, vårblommorna prunkar med sin mångfald av form och färg och dofter och insekterna överglänser varandra när det gäller finurliga designlösningar och beteenden. Och då har vi inte ens nämnt all fågelsång och allt annat underbart. Levande organismer är genialt förprogrammerade till att anpassa sig till skiftande livsmiljöer. Under ytan öppnar sig en närmast oändligt organiserad komplexitet som möjliggör livets alla funktioner och samspel och optimala designkompromisser.

Det står skrivet att Gud vilade på den sjunde dagen och konstaterade att det Han skapat var ”mycket gott”. - - -

Men fortfarande är det alltför många som inte inser att en fantastisk skapelse förutsätter en fantastisk Skapare. Man har i stället valt att acceptera och tillskriva allt detta fantastiska en slumpmässig, opersonlig process utan underliggande mål och mening som går under namnet ”evolution”. Mutationer, selektion och tid, tid, tid. Ingenting utöver det. - - -

Detta absurda förhållande är en ofrånkomlig konsekvens av den sekulära vetenskapens aktiva val att inte räkna med Skaparens existens. Det är både irrationellt och tragiskt.

Kurs i GT-isagogik 7–17 augusti 2017 i Ljungby, Sverige

Föreläsare:

Dr John Brug

Kursen är en inledning till de historiska böckerna i Gamla testamentet – från 2 Mosebok till Esters bok. Kursens syfte är att ge deltagarna god kunskap om böckernas innehåll. I föreläsningarna kommer Dr Brug bl.a. in på tolknings- och översättningsproblem. Dessutom görs en fördjupning i böckernas geografiska, arkeologiska och historiska bakgrund.

Dr Brug har i många år undervisat vid Wisconsin Lutheran Seminary i Mequon, USA. Han har författat en rad teologiska böcker och skrivit en mängd artiklar i teologiska tidskrifter. Han har besökt Skandinavien många gånger och hållit bibelkurser och föredrag. Observera att kursen hålls på engelska och att den inte tolkas till svenska.

Plats: Biblicum, Hantverkaregatan 8 B, 341 36 Ljungby
Tid: 7–17 augusti 2017
Kursavgift: 500 kr
Anmälan senast 15 juli till:
Ingvar Adriansson, tfn +46 70 393 8127, e-post: biblicum@biblicum.se

Prenumerera på VECKOBREVET med information om kommande helg och gudstjänster!
http://sanktjohannes.info

Den lutherska reformationen 500 år

En dag kring den lutherska bekännelsen

Plats: Lepplax bykyrka
Tid: Lördagen den 28 oktober 2017

Preliminärt program (slutligt program i nästa nummer):

10.00 Inledning, David Åkerlund
10.15 Rättfärdiggörelsen och nådemedlen, Øyvind Edvardsen
11.15 Luthers bibelsyn, Hans Ahlskog
12.30 Lunch
13.30 Samtal och sång
14.00 Reformationen under hot. Tiden efter Luther fram till Konkordieboken 1577. Ola Österbacka
15.00 Kaffepaus
15.45 Avslutningspredikan, David Åkerlund

Översättning/tolkning till finska.

På söndagen firar vi reformationsdagen med gudstjänster både i Lepplax och Vasa.

Reformations-jubileum

Tid: 3 november 2017
Arrangör: Stiftelsen Biblicum
Plats: Hantverkareg. 8, Ljungby

14.00 **Här står jag ...**
Pastor Andreas Drechsler, Dresden
15.00 Kaffeuppehåll
16.00 **Om en kristen människas frihet**
Pastor Lars Borgström, Uppsala
17.00 **Rättfärdiggörelsen – är Bibeln oklar?**
Dr Seth Erlandsson, Västerås

http://www.biblicum.se

Han bar våra synder

Han bar våra synder i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår är ni helade. (1 Pet 2:24)

Vad är synd? Ett gammalt ord som inte hör hemma i vårt moderna samhälle? En del försöker förneka syndens existens. Andra säger att hela föreställningen om synd är alldeles för dömande. Se dig omkring: ondskan finns fortfarande. Men vår värld säger gärna att det bara är andras ondska som borde dömas och bestraffas.

Experter omvärderar syndiga levnadssätt och säger att de är sjukdomar eller individuella val som helt enkelt speglar hur olika människor är funtade. Det har blivit allt vanligare att sätta diagnos på olika tvångsbeteenden och böjelser. Kan synd vara vanebildande? Ja. Är en del människor mer mottagliga för vissa frestelser? Kanske det. Men alla ursäkter som förminskar syndens allvar minskar också behovet av en Frälsare. Finns det någon hemskare villfarelse?

Synden är levande och framgångsrik i vår värld. Grundbetydelsen av *synd* är laglöshet. *Synd* betyder också att missa målet. *Överträdelse* är en synonym till synd som innebär att bryta mot en befallning. *Missgärning* innebär att göra något brottsligt som förtjänar bestraffning. Det är också synd att underlåta att göra goda gärningar: *den som alltså förstår att göra det goda men inte gör det, han syndar* (Jak 4:17).

Gör aldrig misstaget att underskatta hur farlig synden är. Synd hotar själen. Varje synd är en upprorshandling som förenar dig med Satan i hans mordiska revolt mot den allsmäktige domaren.

Jesus föddes hit till världen och blev människa av en enda anledning: *Han bar våra synder i sin kropp upp på korsets trä.* Född till att dö gav han sitt liv på korset och blev straffad för hela världens synder. *Jesus Kristus, den rättfärdige. . . är försoningen för våra synder. Och inte bara för våra utan också för hela världens* (1 Joh 2:1,2).

Jesus är vår gode Herde. Han söker efter får som gått vilse och andra får. Vi kan inte hålla reda på alla synder vi begår. De är fler än hårstråna vi har på huvudet. Varje synd är ett argsint djur som omringar oss, en skock ylande, dreglande odjur. Varje synd rycker och sliter i våra håriga ben och drar oss bort till det mörka tillhåll där helvetet vill sluka oss. Vår gode Herde lade sin kropp i vilddjurets mun i vårt ställe och hans blod helar våra syndasår.

Hur skulle vi då tanklöst kunna avfärda synden?

Himmelske Far, hjälp oss att inse hur farlig synden är och hur stor kärlek Han har som bar våra synder. Amen.

Ur Meditations